

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Ing. Z. M.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11.1.2011, č.j. 2010/98091-424 a rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11.1.2011, č.j.: 2010/90529-424 **se z r u š u j í** a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 2.000,-Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 15.10.2010, č.j.: ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí č.j. ze dne 11.1.2011 bylo žalobci uloženo vrátit podporu v nezaměstnanosti v částce, -Kč. Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí č.j.: bylo rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ve výrocích potvrzeno.

Rozhodnutím Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 15.9.2010, č.j.: ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí č.j.: ze dne 11.1.2011 bylo

žalobci uloženo vrátit podporu při rekvalifikaci v částce,-Kč. Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí č.j. bylo rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou č.j.: ve výrocích potvrzeno.

Žalobou žalobce napadá výrok rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým mu byla uložena povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti v částce,-Kč a napadá také výrok rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze stejného data ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým mu byla uložena povinnost vrátit podporu při rekvalifikaci v částce,-Kč. Žalobce spatřuje nesprávnost napadených rozhodnutí vydaných správními orgány zejména v tom, že je tvrzeno, že obě napadená rozhodnutí byla vydána na základě rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou č.j. ze dne 9. října 2009, kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání, neboť neoznámil skutečnosti, které mají vliv na zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, a to ve lhůtě stanovené v § 27 odst. 2 zákona o zaměstnanosti. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, kdy mu připsal z Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou bylo oznámeno, že věc byla postoupena Ministerstvu práce a sociálních věcí k rozhodnutí o odvolání. Žalobce však do dne podání žaloby neobdržel ze strany odvolacího orgánu ani ze strany Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou rozhodnutí o jím podaném odvolání a tudíž se domnívá, že rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 9.10.2009 nemohlo zatím nabýt právní moci a úřad práce nemohl na základě takového rozhodnutí žalobce vyřadit z evidence uchazečů o zaměstnání zpětně ke dni 2.4.2008 a na základě tohoto rozhodnutí vydat další žalobou napadená rozhodnutí, jímž mu bylo uloženo vrátit podporu v nezaměstnanosti, v částce,-Kč a podporu při rekvalifikaci v částceKč, které žalobce napadá touto žalobou. Žalobce řádně na adrese uvedené pro doručování písemností u správního orgánu přebírá písemnosti a současně dotazem u držitele poštovní licence – České pošty, se dotázal, zda mu nebyly doručeny nějaké zásilky, které mu byly oznámeny a on si je v úložní lhůtě nevyzvedl a došlo k jejich vrácení odesílateli, jeho zjištění byly s negativním výsledkem. Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že odvolací orgán tvrdí, že mu rozhodnutí o odvolání bylo doručeno do datové schránky dne 5.2.2010, kdy žalobce k tomu uvedl, že jako fyzická osoba neměl v roce 2010 zřízenou žádnou datovou schránku, proto mu nemohlo být do datové schránky doručováno. Datovou schránku žalobce měl na svou osobu zřízenou do 31.12.2009, kdy tato datová schránka mu byla následně od 1.1.2010 zrušena dle sdělení Ministerstva vnitra. Do datové schránky žalobci mohlo být doručeno pouze rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 9.10.2009, neboť v té době měl žalobce vedenou na svou osobu datovou schránku a tento správní orgán nedoručoval správně svoje rozhodnutí, neboť žalobci nedoručoval do datové schránky, ale prostřednictvím držitele poštovní licence, i když přednost má doručování do datové schránky. Odvolací orgán žalobci nemohl doručovat do datové schránky, neboť tato mu byla k 1.1.2010 zrušena. Z výše uvedeného se domnívá, že rozhodnutí o vyřazení z evidence nemohlo do dne podání žaloby nabýt právní moci, neboť mu nebylo nikdy řádně doručeno a úřad práce nemohl na základě uvedeného nepravomocného rozhodnutí rozhodnout a uložit žalobci uvedenou povinnost.

Současně žádal žalobce soud v souladu s ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního, aby soud přezkoumal k námitce žalobce i výše zmíněné rozhodnutí správního orgánu, tj. rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 9.10.2009, neboť bylo podkladem pro vydání napadených rozhodnutí.

Žalobce dále namítá zejména skutečnost, že Úřadem práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 21.7.2010 bylo zahájeno řízení o vrácení podpory v nezaměstnanosti pouze z důvodu výkonu funkce insolvenčního správce a dále řízení o vrácení podpory při rekvalifikaci, také pouze z důvodu výkonu funkce insolvenčního správce, jak je v tomto oznámení uvedeno. Úřad práce nemůže rozhodnout nad rámec jím zahájených řízení, tj. měl by případně pouze rozhodnout o skutečnosti výkonu insolvenčního správce a nezabývat se výkonem činností konkurzního správce, případně jinou činností, neboť o tomto z jeho strany řízení nebyly zahájeny. Odvolací orgán k této námitce nijak nepřisvědčil a sdělil, že tato není podstatná, z jakého důvodu byly zahájeny řízení. Z daného důvodu žalobce namítá celkovou nepřezkoumatelnost daného rozhodnutí, neboť úřad práce rozhodl nad rámec jím zahájených řízení. Rozhodnutím úřadu práce ze dne 15.9.2010 ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11.1.2011 a rozhodnutím Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 15.9. ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11.1.2011 bylo rozhodnuto vrátit podporu v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci za období, i když žalobce nevykonával funkci insolvenčního správce, tj. nad rámec zahájeného řízení, kdy byl pouze zapsán v seznamu insolvenčních správců bez toho, že by tuto funkci vykonával. Současně v rozhodnutí není uveden ani jeden odkaz na skutečnost, případně uvedení spisové značky soudu, ve které by byl žalobce ustanoven insolvenčním správcem, případně v jaké věci funkci insolvenčního správce vykonával. Z výše uvedených skutečností namítá celkovou nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Dále spatřoval nesprávnost napadených rozhodnutí ve skutečnosti, že v žádosti o zprostředkování zaměstnání v roce 2008 je pouze prohlášení, že uchazeč nevykonává činnost nuceného správce, správce nebo likvidátora, bez upřesnění, na základě jakého zákona tuto činnost vykonává, resp. zde odkaz na zákona není uveden vůbec. V prohlášení se vůbec neuvádí jiná činnost jako činnost správce konkurzní podstaty nebo insolvenčního správce. Správní orgány v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se jedná o poznámku pod čarou, kterou odkazuje na příslušný zákon, kdy tato poznámka pod čarou ovšem není právně závazná, neboť tato není součástí zákona (legislativního textu), ale je pouze poznámkou k danému ustanovení zákona a není proto právně závazný. Odkaz na příslušný zákon o konkurzu a vyrovnání případně insolvenční zákon není v prohlášení vůbec uveden, současně není ani v poučení, které obdržel. Současně ani při dotazu na odpovědné pracovníky úřadu práce mu toto nebylo sděleno. Samotná žádost o zprostředkování zaměstnání včetně prohlášení a poučení, kterou požádal o zprostředkování zaměstnání, je součástí spisu vedeného u Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou. Žádá soud, aby si tuto žádost o zprostředkování vyžádal ze spisu, neboť žalobce nedisponuje její kopii.

Z výše uvedeného namítá, že správní orgán rozhodl na základě rozhodnutí, které do dnešního dne nemohlo nabýt právní moci, neboť žalobci nebylo nikdy řádně doručeno

rozhodnutí o odvolání a dále poukazoval na skutečnost, že správní orgán rozhodl nad rámec jím zahájených řízení a dále také celkovou nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Navrhoval, aby s ohledem na výše uvedené krajský soud vydal rozsudek, kterým zruší rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 15.9.2010, č.j.: ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11.1.2011, č.j. a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení a dále žádal, aby soud zrušil rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 15.9.2010, č.j.: ve spojení s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11.1.2011, č.j.: ze dne 11.1.2011 a věc vrátí se žalovanému k dalšímu řízení.

Dále požadoval, aby soud rozhodl, že žalovaný má povinnost žalobci zaplatit vzniklé mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobci byla rozhodnutím Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou dne 15.9.2010 dle ust. § 55 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), uložena povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti v částceKč a rozhodnutím téhož úřadu z téhož dne dle ust. § 55 odst. 2 zákona o zaměstnanosti byla uložena povinnost vrátit podporu při rekvalifikaci v částce-Kč. Ministerstvo práce a sociálních věcí jako druhoinstanční správní orgán v odvolacích řízeních napadená rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu rozhodnutími o odvolání ze dne 11.1.2011 (obě rozhodnutí z téhož dne) změnil tak, že do výroků napadených rozhodnutí úřadu práce doplnil období, za která byla povinnost vrátit podporu při rekvalifikaci a podporu při nezaměstnanosti stanovena. V ostatním byly výroky obou rozhodnutí úřadu práce potvrzeny.

Pokud jde o skutkový stav, žalovaný uvedl, že dalším pravomocným rozhodnutím úřadu práce č.j. ze dne 9.10.2009 byl žalobce ode dne 2.4.2008 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu, že neoznámil úřadu práce skutečnosti, které mají vliv na zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, a to ve lhůtě stanovené v ust. § 27 odst. 2 zákona o zaměstnanosti. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.2.2010, kdy bylo žalobci doručeno do datové schránky rozhodnutí o odvolání č.j. ze dne 3.2.2010, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.

Vzhledem k tomu, že žalobce tak svým zaviněním (nesplnil oznamovací povinnost uchazeče o zaměstnání, na základě čehož byl pravomocně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání) ode dne 2.4.2009 nebyl uchazečem o zaměstnání, podpora v nezaměstnanosti i podpora při rekvalifikaci mu byla vyplácena neoprávněně. Z tohoto důvodu úřad práce dne 2.8.2010 s žalobcem zahájil dvě správní řízení – ve věci stanovení povinnosti vrátit podporu v nezaměstnanosti a ve věci povinnosti vrátit podporu při rekvalifikaci. Po provedených správních řízeních byla vydána výše uvedená rozhodnutí, jímž byla žalobci stanovena povinnost vrátit neprávem poskytnutou podporu v nezaměstnanosti a podporu při

rekvalifikaci, a to na základě pravomocného rozhodnutí úřadu práce, jímž byl odvolatel vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání od 2.4.2010. Tím zavinil, že mu podpora v nezaměstnanosti i podpora v rekvalifikaci byla vyplácena neoprávněně a proto byla naplněna dílčí ust. § 55 odst. 2 zákona o zaměstnanosti.

K námitkám žaloby žalovaný uvedl, že žalobce předně uvádí, že rozhodnutí o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, o něž se opírají rozhodnutí ve věci vrácení podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci, nemohlo nabýt právní moci, protože mu nebylo doposud doručeno rozhodnutí o odvolání v této věci. Doplnil, že v roce 2010 jako fyzická osoba neměl datovou schránku a proto mu do ní nemohlo být rozhodnutí o odvolání doporučeno.

Žalovaný k tomu uvedl, že rozhodnutí o odvolání ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání bylo žalobci doručeno dne 5.2.2010, a to přihlášením oprávněné osoby do datové schránky ve smyslu ust. § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Tuto skutečnost žalovaný prokazuje dodejkou připojenou k předmětnému rozhodnutí o odvolání. Žalovaný nezpochybňuje skutečnost, že datová schránka, do níž bylo předmětné rozhodnutí doručováno, **byla datovou schránkou žalobce jako podnikající fyzické osoby – insolvenčního správce, nikoliv žalobce jako fyzické osoby**, i přesto však rozhodnutí o odvolání považuje za doručené, když vychází např. ze závěrů č. 86/2009 poradního sboru Ministra vnitra pro správní řád. V tomto závěru poradní sbor, jehož členy jsou i soudci NSS, vyslovil názor, že „*v případě, že by bylo podnikající fyzické osobě ve věcech podnikání doručováno do datové schránky fyzické osoby, resp. v případě, že by bylo v ostatních věcech (než ve věcech podnikání) doručováno do datové schránky podnikající fyzické osoby, považuje se daná písemnost za doručenou, pokud se s ní přihlášením do datové schránky prokazatelně seznámila přímo osoba, pro níž byla datová schránka zřízena*“. Žalobce se do datové schránky, do níž bylo dodáno rozhodnutí o odvolání dne 5.2.2010 do 13:28:14 hod., prokazatelně seznámil, když jí otevřel téhož dne v 18:51:56 hod, takže s rozhodnutím se seznámil. Bylo mu tedy oznámeno a nabylo tak i právní moci. Podpůrně lze doplnit, že žalobce podal odvolání proto rozhodnutí o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání dne 10.11.2009. Pokud by o tomto odvolání doposud nebylo rozhodnuto, jak se snaží navodit žalobce, není žalovanému zřejmé, proč žalobce doposud – již je tomu od podání odvolání téměř 2 roky, neučinil žádný úkon proti domnělé nečinnosti žalovaného jako odvolacího orgánu.

Co se týká věcných námitek vůči vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, žalovaný je tohoto názoru, že při projednání žaloby proti povinnosti žalobce vrátit podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci, se nelze zabývat věcnou správností rozhodnutí o vyřazení z evidence, když to žalobou napadeno nebylo ale pouze tím, zda nabylo právní moci a mohlo tak sloužit jako podklad pro napadené rozhodnutí.

Pokud jde o domnělý nesoulad oznámení o zahájení správního řízení ve věci povinnosti vrátit neprávem poskytnutou podporu v nezaměstnanosti resp. podporu při rekvalifikaci uvedl žalovaný následující.

Správní řízení byla se žalobcem zahájena z důvodu, že žalobce po dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání vykonával činnost insolvenčního správce, (což bylo prokázáno v rámci řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání – tato skutečnost již v řízení o stanovení povinností vrátit podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci nebyla předmětem dokazování – již byla pravomocně prokázána), když tuto skutečnost úřadu práce neoznámil, a proto mu jak podpora v nezaměstnanosti, tak podpora při rekvalifikaci byly vypláceny neoprávněně.

Jak uvedl v rozsudku sp. zn. 3Ads 40/2008 ze dne 30.6.2009, NSS, stanovit povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci lze pouze tehdy, pokud byl uchazeč o zaměstnání pravomocně z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen. Tato skutečnost naplněna byla – žalobce byl pravomocným rozhodnutím úřadu práce ode dne 2.4.2009 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu nesplnění oznamovací povinnosti, když úřadu práce neoznámil výkon činnosti bránící v zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Tím zavinil, že mu podpora v nezaměstnanosti i podpora při rekvalifikaci byly vypláceny neoprávněně. Námitka žalobce, že činnost insolvenčního správce nevykonával, jsou ve věcech vrácení podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci právně nevýznamné, jelikož o nich bylo již rozhodnuto v rámci řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. V řízení ve věcech vrácení podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci se nejednalo o tom, zda odvolatel něco vykonával či nikoliv, ale zda mu podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci byla poskytována neoprávněně a zda tomu tak bylo jeho zaviněním. Výkon činnosti žalobce jako insolvenčního správce byl prokázán v rámci řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a proto úřad práce i žalovaný vycházely z tohoto rozhodnutí, které nebylo napadeno žalobou a proto je u něj dána presumpce správnosti. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Předmětem soudního přezkumu na základě žaloby žalobce jsou tedy dvě rozhodnutí, a to rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí 11.1.2011, č.j.: ..., kdy rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, a to Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ze dne 15.9.2010, kterým byla uložena žalobci povinnost vrátit podporu při rekvalifikaci v částce, -Kč bylo změněno pouze však v tom, že bylo v textu výroku doplněno období, za které má být tato částka vrácena, a to od 9.12.2008 do 18.2.2009 a od 3.3.2009 do 14.5.2009.

Stejně pak bylo vydáno téhož dne rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí pod č.j. ..., kdy bylo rovněž změněno rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou vydané 15.9.2010, kterým byla žalobci uložena povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti v částce, -Kč. Prvostupňové rozhodnutí bylo sice změněno, nicméně změna se týkala rovněž pouze doplnění výroku o text, za které období se vrácení přeplatku týká a v tomto případě to bylo

období od 2.4.2008 do 8.8.2008 a od 19.2.2009 do 2.3.2009 a 15.5.2009, jinak ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Jak žalobce, tak také žalovaný se shodují v tom, že podkladem pro vydání obou napadených rozhodnutí je rozhodnutí vydané Úřadem práce ve Žďáře nad Sázavou 9.10.2009 o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.

Pokud jde o toto rozhodnutí, bylo skutečně 9.10.2009 pod č.j. rozhodnuto tak, že podle ust. § 30 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona o zaměstnanosti se žalobce vyřazuje z evidence uchazečů o zaměstnání od 2.4.2008 z důvodu, že neoznámil úřadu práce skutečnosti, které mají vliv na zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, a to ve lhůtě stanovené v § 27 odst. 2 zákona. Toto rozhodnutí úřadu práce bylo žalobci doručeno prostřednictvím České pošty na adresu č. p.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, o němž rozhodlo Ministerstvo práce a sociálních věcí 3.2.2010 pod č.j.:..., a to tak, že odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí úřadu práce ze dne 9.10.2009 potvrdilo.

K tomuto rozhodnutí není připojena doručenko, z níž by vyplývalo, že tak jako prvostupňové rozhodnutí, i druhostupňové rozhodnutí by bylo zasíláno prostřednictvím České pošty. Ve spise se však nachází potvrzení o doručení do datové schránky z níž vyplývá, že rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí z 3.2.2010, č.j.: bylo doručeno do datových schránek adresáta Z. M. – insolvenční správce, typ datové schránky: podnikající fyzická osoba – insolvenční správce. K expedici bylo dáno 4.2.2010 v 10:49:05 hod., dodáno do datové schránky 5.2.2010 do 13:28:14 hod, doručeno do datové schránky 5.2.2010 v 18:51:56 hod.

Klíčovou otázkou pro rozhodnutí dané věci je, zda podkladové rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání u úřadu práce je pravomocné, neboť i soud je toho názoru, že aby mohl úřad práce i žalovaný vydat rozhodnutí o vrácení podpory při rekvalifikaci i vrácení podpory v nezaměstnanosti, musí vyjít z pravomocného rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.

Dle názoru krajského soudu však toto rozhodnutí dosud pravomocné není, neboť rozhodnutí o odvolání vydané 3.2.2010 Ministerstvem práce a sociálních věcí dosud nebylo zákonným způsobem žalobci doručeno, tak jak vyplývá z ust. § 19 a § 20 správního řádu. Na rozdíl od prvostupňového správního rozhodnutí, které bylo doručeno prostřednictvím České pošty na adresu bydliště žalobce, druhostupňové rozhodnutí bylo doručováno do datové schránky.

Pokud má fyzická osoba zřízenou datovou schránku, upřednostňuje se doručení do datové schránky, jak vyplývá z ust. § 19 správního řádu. V tomto případě však žalobce uvedl, že v době, kdy mu bylo doručováno rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí o odvolání, jako fyzická osoba zřízenou datovou schránku neměl, měl zřízenou pouze datovou schránku jako podnikající fyzická osoba – insolvenční správce. Žalovaný však rozhodnutí o odvolání nedoručil žalobci prostřednictvím České pošty, jako v případě rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, ale doručil mu je do datové schránky, kterou měl zřízenou jako podnikající fyzická osoba insolvenční správce.

Tento způsob doručení dle názoru soudu rozhodně není způsobem doručení v souladu se zákonem a pokud není doručeno zákonným způsobem, nemůže rozhodnutí nabýt právní moci.

I zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů rozlišuje v § 3 uvedeného zákona datovou schránku fyzické osoby a v § 4 datovou schránku podnikající fyzické osoby.

Je tedy rozdíl, zda fyzické osobě je doručováno do datové schránky fyzické osoby, což je v pořádku, oproti tomu, kdy je doručováno do datové schránky podnikající fyzické osoby, což se stalo v tomto případě a nepopírá to ani Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Podle § 76 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Soud dospěl k závěru, s ohledem na to, že podkladové rozhodnutí pro vydání rozhodnutí o vrácení podpory při rekvalifikaci a vrácení podpory v nezaměstnanosti dosud nenabýlo právní moci a toto mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť proti pravomocnému rozhodnutí ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání by žalobce podle soudního řádu správního mohl podat žalobu, tedy požádat o soudní přezkum rozhodnutí, pokud by byly dodrženy lhůty stanovené soudním řádem správním. Otázka vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání tedy mohla být, jako podkladové rozhodnutí pro vrácení uvedených částek (podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci) předmětem dalšího řízení (soudního).

Proto soud dle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí a dle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný bude muset nejprve řádným a zákonným způsobem znovu doručit rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí 3.2.2010, č.j.:, kterým bylo dle

ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto.

Teprve poté, kdy toto rozhodnutí bude rozhodnutím pravomocným, bude moci být zahájeno řízení o povinnosti vrátit podporu v nezaměstnanosti v částce ..., -Kč a vrácení podpory při rekvalifikaci v částce ..., -Kč a poté bude moci být ve věci znovu rozhodnuto.

Právě z důvodu, že rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání není dosud pravomocné, soud se nevyjadřoval k ostatním žalobním námitkám, tedy kromě námítky týkající se řádného doručení či nedoručení uvedeného rozhodnutí (druhostupňového rozhodnutí).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci měl úspěch, vznikly mu náklady řízení zaplacením soudního poplatku 2.000,-Kč. Tuto částku má pak povinnost v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. žalovaný žalobci zaplatit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. října 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová